

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 03 0 K 024817 24 Kž 2
Sarajevo, 19.03.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, Sonje Radošević i dr. sci. Mirze Hukeljića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Živane Roić, u krivičnom predmetu protiv optuženog I.K. , zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Orašja i punomoćnika oštećenog Z.B., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024817 24 K od 15.10.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.03.2026. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba punomoćnika oštećenog Z.B., odbija se kao neosnovana, a žalba kantonalnog tužitelja iz Orašja se uvažava i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024817 24 K od 15.10.2024. godine, preinačava u odluci o kazni, tako što se optuženi I.K., za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom članova 41., 42., 43., 49. stav 1., 50. tačka b) i 51. stav 1. tačka b) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju kaznu mu se, na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 25.03.2024. godine do 15.10.2024. godine.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024817 24 K od 15.10.2024. godine, optuženi I.K. je oglašen krivim zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), te ga je sud primjenom navedene zakonske odredbe i primjenom članova 42., 43. stavovi 1. i 2., 49. stav 1., 50. tačke a) i b) i 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u koju kaznu mu je na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 25.03.2024. godine do 15.10.2024. godine. Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH optuženom je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta i to sjekire dužine 95 cm sa drvenim rukohvatom i težine oštrice 1,4 kg i sjekire drvene drške dužine 72 cm i dužine oštrice 12 cm. Na osnovu člana 202. stav 1., u vezi sa

članom 199. stav 2. tačke a), i) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), optuženi je obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka u iznosu od 776,00 KM na ime troškova za svjedoke i vještake, u iznosu od 1.060,00 KM na ime nagrade i nužne izdatke punomoćnika oštećenog, te iznos od 100,00 KM na ime sudskog paušala, što sve ukupno iznosi 1.846,00 KM, dok će o visini eventualno drugih troškova, sud na osnovu člana 202. stav 2. ZKP FBiH, odlučiti posebnim rješenjem. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni Zdenko Baotić je sa imovinskopравnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu su izjavili kantonalni tužitelj iz Orašja (u daljem tekstu: kantonalni tužitelj) i punomoćnik oštećenog Z.B., advokat Dino Dabić iz Orašja.

Kantonalni tužitelj je žalbu izjavio zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se njegova žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se optuženom izrekne kazna zatvora u okviru zapriječene kazne za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH. U žalbi nije podnio prijedlog da shodno članu 319. stav 1. ZKP FBiH, o sjednici vijeća ovog suda bude obavješteno nadležno tužiteljstvo.

Punomoćnik oštećenog Z.B., žalbu je izjavio zbog odluka o imovinskopравnom zahtjevu i krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se njegova žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se oštećenom dosudi imovinskopравni zahtjev „u iznosu po pravičnoj procjeni suda“ i da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju. U žalbi nije tražio da shodno članu 319. stav 1. ZKP FBiH, bude obavješten o sjednici vijeća ovog suda.

Branitelj optuženog I.K., je podnio odgovore na žalbe kantonalnog tužitelja i punomoćnika oštećenog, s prijedlogom da se te žalbe odbiju kao neosnovane. U odgovorima na žalbe, nije tražio da shodno članu 319. stav 1. ZKP FBiH, bude obavješten o sjednici vijeća ovog suda.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T02 0 KTŽ 0009044 24 2 od 12.12.2024. godine, predložila da se uvaži žalba kantonalnog tužitelja i prvostepena presuda preinači u odluci o kazni, tako što će se optuženom izreći kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju od izrečene pobijanom presudom.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, potom i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Kantonalni tužitelj smatra da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine preblago odmjerenjena i da olakšavajuće okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud na strani optuženog ne mogu imati karakter naročito olakšavajućih okolnosti u smislu člana 50. stav 1. tačka b) KZ FBiH, obzirom da je prvostepeni sud propustio cijeliti otežavajuće okolnosti konkretnog slučaja. S tim u vezi ukazuje, da je prvostepeni sud prilikom odmjerenjanja kazne zanemario da je optuženi prilikom izvršenja predmetnog krivičnog djela iskazao upornost, odlučnost i bezobzirnost, koje se ogledaju u tome da je optuženi u dva navrata pokušao da liši života oštećenog Z.B. (dana 02.11.2023. godine i dana 23.03.2024. godine) zbog čega je i

oglašen krivim da je počinio produženo krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. KZ FBiH, i to na način da je dana 02.11.2023. godine više puta zamahivao sjekirom iznad glave oštećenog, a dana 23.03.2024. godine, tri puta zamahivao sjekirom iznad glave oštećenog, te da samo zahvaljujući spretnosti oštećenog koji je mlada osoba, nije došlo do povređivanja istog, što je prvostepeni sud propustio cijeniti kao otežavajuće okolnosti. U žalbi ukazuje i to da je prilikom odmjeravanja kazne optuženom, prvostepeni sud propustio cijeniti kao otežavajuću okolnost da iz nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra proizilazi da optuženi ima nizak prag tolerancije, nedostatak empatije, nepredvidivo impulsivno ponašanje, uz zanemarivanje i kršenje prava drugih i uz sklonost ka prebacivanju krivnje na druge, a sa prikazivanjem sebe u dobrom svijetlu.

Prije svega, iako se to u žalbi ne ukazuje, iz izreke pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud optuženom ublažio kaznu zatvora primjenom odredbe člana 50. tačke a) i b) KZ FBiH, dok iz razloga datih u obrazloženju pobijane presude (strana 12., pasus zadnji) proizilazi da je sud optuženom ublažio kaznu zatvora primjenom odredbe člana 50. tačka b) KZ FBiH. Tako, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da sud na strani optuženog nije našao otežavajuće okolnosti, a da je kao olakšavajuće okolnosti cijenio raniju neosuđivanost optuženog, priznanje izvršenja krivičnog djela, da je starije životne dobi i otac petoro djece, da je krivično djelo ostalo u pokušaju i da nisu nastupile štetne posljedice po tjelesni integritet oštećenog, zaključivši da sve ove okolnosti, uz nedostatak otežavajućih, u smislu člana 50. tačka b) KZ FBiH, predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti koje opravdavaju izricanje kazne zatvora ispod zakonom propisanog minimuma.

Suprotno navodima u žalbi kantonalnog tužitelja, okolnost da je prvostepeni sud propustio cijeniti otežavajuće okolnosti na koje se ukazuje žalbom, sama po sebi, ne dovodi u pitanje pravilnost zaključka suda da olakšavajuće okolnosti na strani optuženog imaju karakter naročito olakšavajućih okolnosti u smislu člana 50. tačka b) KZ FBiH, posebno kada se ima u vidu da se navedene olakšavajuće okolnosti žalbom ne dovode u pitanje. Pored navedenog, okolnost da je optuženi pokušao lišiti života oštećenog tako što je iznad glave oštećenog, zamahivao sjekirom, prvostepeni sud je cijenio pri donošenju zaključka da je optuženi predmetno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, pa se ta okolnost ne može cijeniti i kao otežavajuća okolnost prilikom odmjeravanja kazne zatvora, kako to kantonalni tužitelj smatra.

Međutim, obzirom da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne, kako se to osnovano žalbom kantonalnog tužitelja ukazuje, propustio cijeniti otežavajuće okolnosti na strani optuženog, na koje osnovano žalbom ukazuje kantonalni tužitelj, ovaj sud je, cijeneći kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog iskazanu upornost i odlučnost optuženog prilikom izvršenja krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 55. KZ FBiH, obzirom da je optuženi u dva navrata pokušao da liši života oštećenog, našao da je izrečena kazna zatvora optuženom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članovima 28. i 55. KZ FBiH u trajanju od 1 (jedne) godine preblago odmjerena. Zbog toga je ovaj sud optuženog Ivu Kosića, za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članovima 28. i 55. KZ FBiH, primjenom navedenih zakonski odredbi i članova 41., 42., 43., 49. stav 1. i 50. tačka b) KZ FBiH, te uz primjenu člana 51. stav 1. tačka b) KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju kaznu mu se na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 25.03.2024. godine pa do

15.10.2024. godine. Po nalaženju ovog suda, izrečena kazna zatvora je srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog, te je neophodna da bi se njome izrazila društvena osuda krivičnog djela, utjecalo na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i da se potakne njegovo prevaspitanje, da se utječe na ostale da ne čine krivična djela i da se utječe na svijest građana o pogibljenosti krivičnih djela i opravdanosti kažnjavanja učinitelja, u smislu člana 42. KZ FBiH.

Punomoćnik oštećenog nepravilnost pobijane presude vidi u tome što je, kako navodi u žalbi, prvostepeni sud oštećenom trebao dosuditi pravičnu novčanu naknadu, budući da je imovinskopravni zahtjev postavljen na iznos od 15.000,00 KM.

Ovi žalbeni navodi punomoćnika oštećenog ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz razloga datih u pobijanoj presudi (strana 13., pasus drugi), slijedi da je sud, obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje imovinskopravnog zahtjeva, oštećenog uputio da imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku. Pri donošenju tog zaključka sud je cijenio da se, iako je oštećeni putem svog punomoćnika precizirao imovinskopravni zahtjev u iznosu od 15.000,00 KM, u kojem se navodi da je oštećeni trpio strah visokog inteziteta dva dana, strah srednjeg inteziteta u trajanju od pet dana na dan svakog ročišta i po tri dana po svakom zakazivanju pretresa, kao i da će trpjeti strah slabog inteziteta u vremenskom periodu minimalno od tri do pet godina, na osnovu dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu i bez provedenih vještačenja, navodi iz zahtjeva punomoćnika oštećenog nisu mogli objektivno utvrditi. Dati razlozi suda se žalbom punomoćnika oštećenog ne spore i ne dovode u pitanje. Stoga, naprijed iznesenim žalbenim navodom punomoćnika oštećenog, pravilnost odluke suda o imovinskopravnom zahtjevu, nije dovedena u pitanje.

Na kraju, obzirom da je članom 308. stav 4. ZKP FBiH propisano da oštećeni može pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu, slijedi da žalba punomoćnika oštećenog kojima se prvostepena presuda pobija i zbog odluke o kazni nije dopuštena, pa je ovaj sud nije razmatrao.

S obzirom na izloženo, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude i u smislu člana 329. stav 1. ZKP FBiH preinačiti prvostepenu presudu.

Zapisničarka
Živana Roić, s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović, s.r.